

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Predsednik

Številka: 091-01/17-3/
Ljubljana, 22. 11. 2017

Na podlagi tretjega odstavka VI. točke Pravilnika o priznanjih in plaketah Državnega sveta (št. 091-01/94-1 z dne 1. 6. 1994, št. 091-01/94-1 z dne 17. 11. 2004 in 091-01/09-1 z dne 16. 9. 2009) **plaketo Državnega sveta Republike Slovenije ob 5. decembru, Mednarodnem dnevu prostovoljcev, v letu 2017 prejmejo** (po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov):

1. **Jožef DAKSKOBLER**
2. **Marija FANEDL**
3. **Anton Marjan GERŽINA**
4. **Emil KAČIČNIK**
5. **Ida KRIŽANEC**
6. **Miran MÜLLNER**
7. **Samo NOVAK**
8. **Jože OSTERMAN**
9. **Cvijeta PAHLJINA**
10. **Branko RECEK**
11. **Majda SLAPAR**
12. **Rajko SLOKAR**
13. **Majda STRUC**
14. **Aleksandra ŠEGA**

Obrazložitev:

Državni svet Republike Slovenije je 17. 10. 2017 objavil Javni poziv za predloge najzaslužnejših društvenih delavcev in delavk – prostovoljcev in prostovoljk za plakete Državnega sveta Republike Slovenije za leto 2017. Predloge je Državni svet zbiral do petka, 10. novembra 2017.

Tretji odstavek VIII. točke Pravilnika o priznanjih in plaketah Državnega sveta (št. 091-01/94-1 z dne 1. 6. 1994, št. 091-01/94-1 z dne 17. 11. 2004 in 091-01/09-1 z dne 16. 9. 2009, v nadaljevanju: Pravilnik o priznanjih in plaketah Državnega sveta), določa naslednje kriterije za izbor prejemnikov plaket:

- plaketo je mogoče prejeti le enkrat;
- čim večje število let dejavnega prostovoljnega dela;
- pomen dela z vidika vzgoje, vpliva na okolico in razvoja dejavnosti ter napredka organizacije;
- pomen prostovoljnega dela z vidika humanosti, medčloveških odnosov ter pripravljenosti nuditi pomoč potrebnim;

- pomen dela za razvoj civilne družbe v Sloveniji ter
- pomen dela za širši razvoj Slovenije.

O predlogu prejemnikov plaket Državnega sveta, ki je bil pripravljen na podlagi tretjega odstavka VI. točke Pravilnika o priznanjih in plaketah Državnega sveta, ki določa, da predsednik Državnega sveta odloči o prejemnikih plakete Državnega sveta po posvetovanju s kolegijem, je slednji odločal na 68. seji, ki je bila sklicana 20. 11. 2017, in ga potrdil.

Seznam prejemnikov plaket Državnega sveta (po abecednem vrstnem redu začetnic priimkov), z osnovnimi informacijami o prejemnikih, kratkimi obrazložitvami njihovega dosedanjega dela in navedbami predlagateljev, se glasi:

PREJEMNIK PLAKETE: Jožef DAKSKOBLER

PREDLAGATELJ: Gasilska zveza Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 48 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Jožef Dakskobler je v organizacijo prostovoljnega gasilstva vstopil že leta 1969, in sicer v društvo PGD Podbrdo, katerega član je še danes. Kmalu po vstopu je ugotovil, da brez izobraževanja ni kakovostnega opravljanja te zahtevne, humane dejavnosti, zato se je udeleževal vseh temeljnih oblik izobraževanj in vseh specialnosti, ki so pripomogle k strokovni usposobljenosti, ki jo je Jože Dakskobler prenašal in jo prenaša na ostale člane. Opravljal je različne pomembne funkcije, od leta 2001 pa je poveljnik Gasilske zveze Tolmin. Prav v tej funkciji se je pokazala njegova iznajdljivost, saj je gasilstvo v času opravljanja funkcije poveljnika v občini Tolmin postavil na zavidljivo raven. Skrbi za povezovanje vseh struktur v gasilstvu, za dobro sodelovanje s sosednjimi zvezami, gasilsko prijateljstvo je prenesel tudi čez mejo. Aktiven je pri delu komisij na nivoju Gasilske zveze Slovenije. Jože Dakskobler svoje energije ne troši samo pri gasilcih, pač pa je izjemno aktiven gornik, pred leti je bil tudi dober gorski tekač. Ostaja pobudnik in gonilna sila enega najzahtevnejših gorskih maratonov, to je maraton štirih občin. Je lokalni vodnik po nekdanji Rapalski meji, organizator dobrodelnih koncertov ipd. Jože Dakskobler je promotor in glasnik, ki se ga sliši in pozna daleč, je glasnik Baške grape. Njegova prostovoljska pot je pestra, saj je svoj pečat pustil tako v gasilstvu, športu, gorništvu kot turizmu.

PREJEMNICA PLAKETE: Marija FANEDL

PREDLAGATELJA: državni svetnik Branko Šumenjak in župnijska Karitas Sv. Jurij v Slovenskih Goricah

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 28 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Marija Fanedl je že od svoje mladosti dejavna na različnih področjih. S svojim osemnajstim letom je postala članica Rdečega križa, od leta 1981 pa vse do leta 1995 je bila predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa Sv. Jurij in jo uspešno vodila. Vključena je bila tudi v dramsko sekcijo Kulturnega društva Ivan Cankar. Dejavna je bila v Turističnem društvu Dediščina. Leta 2000 je bila ustanoviteljica in nato 14 let predsednica Župnijske Karitas Sv. Jurij. V vseh letih je zavzeto in odgovorno predsedovala in vsako leto zapored z določenim namenom organizirala dobrodelni koncert, srečelov, katerega izkupiček je bil vedno namenjen posebej potrebnim pomoči (plačilo šole v naravi, plačila šolskih kosil, finančna pomoč družinam z invalidnimi otroki, pomoč družini po požaru ...). Dosledno je skrbela za prejetje živil prek Župnijske Karitas Maribor, ki so bila nato razdeljena socialno

ogroženim družinam in posameznikom, ki so se znašli v stiski. Poleg vsega tega pa je bila tudi članica Društva prijateljev mladine. Dejavnosti, v katerih deluje, so torej izjemno raznolike, pri čemer pa je ona vseskozi zelo požrtvovalna.

PREJEMNIK PLAKETE: Anton Marjan GERŽINA

PREDLAGATELJ: državni svetnik Jernej Verbič

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: več kot 25 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Anton Marjan Geržina je rojen Postojčan v »Majlontu«, starem mestnem jedru Postojne. Čut za solidarnost, prostovoljno delo in nesebična pomoč so njegove glavne odlike. Je eden izmed pobudnikov ustanovitve Župnijske Karitas Postojna, v okviru katere deluje že več kot 25 let. Vsa leta si nesebično prizadeva nuditi pomoč družinam, posameznikom, otrokom, bolnim in ostarelim, pri čemer išče pomoč tudi v tujini. Še posebej se je izkazal v času 90-ih let prejšnjega stoletja, ko je bila Postojna središče begunskega centra, kamor so prihajali begunci iz bivše Jugoslavije in jih je s pomočjo domačinov in s pomočjo tujih donatorjev oskrboval z življenjskimi potrebščinami. Naj omenimo samo akcijo Postanimo žarek upanja - akcija za 90 otrok iz Banja Luke, v okviru katere so se razdeljevala oblačila, obutev, posteljnina itn. Še posebej pomembno vlogo je Anton Marjan Geržina odigral pri pridobitvi novih stanovanjskih prostorov in novih skladiščnih prostorov za Karitas v Postojni. Je tudi glavni koordinator za Karitas. Vključuje se tudi v vsakoletno akcijo obiskov bolnih, starejših in invalidnih občanov ter pomaga družinam, ki pomoč potrebujejo iz različnih razlogov (nasilje v družin, bolezni, prometne in druge nesreče). Nesebična je njegova pomoč pri reševanju različnih zasvojenosti pri mladih. Pomagal je pri organiziranju dela t. i. varne hiše na Primorskem, posebej pa je aktiven tudi v raznih odborih društva upokojencev in krajevne skupnosti Postojna. Med drugim prek 30 let neprekinjeno opravlja tudi delo sodnika porotnika. Nепrecenljivo je njegovo znanje o stari Postojni in njegovo sodelovanje s šolami, domom starejših, Zavodom Talita-Kum, Centrom za socialno delo Postojna in vsemi ostalimi humanitarnimi organizacijami. Pri slednjih pomaga pri izdajanju zgibank, plaket, plakatov, brošur in stikov z mediji, prek katerih opozarjajo na stisko in hkrati ponujajo pomoč. Njegova prostovoljnost je več kot način življenja. S tem, ko si vzame čas za družbo in svoje obveznosti in ga namenja služenju drugim, bogati tako svoje življenje kot življenje drugih.

PREJEMNIK PLAKETE: Emil KAČIČNIK

PREDLAGATELJI: državni svetnik mag. Dušan Semolič, Združenje policistov Slovenije in Zavod 116, zavod za storitve s povečano družbeno vrednostjo

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 30 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Emil Kačičnik ni samo policist, je še veliko več. Je prostovoljec, organizator dogodkov, podira stereotipe o policistih, pomaga vzpostaviti dialog med otroci in starši, vsako leto pa postane tudi Božiček. Rodil se je leta 1966 v Celju. Osnovno šolo je obiskoval v Štorah, končal srednjo metalurško šolo Štore in se zaposlil v Livarni II Železarne Štore. Službeno pot je nadaljeval v Policiji, kjer je med delom nadaljeval študij na VUŠ Univerze v Ljubljani. Zaposlen je na Policijski upravi Celje kot pomočnik vodje izmene Operativno-komunikacijskega centra. A njegovo delovanje se tu ne konča, saj je aktiven na mnogih področjih, kjer skuša ustvarjati boljši svet. Emil Kačičnik je aktiven na številnih področjih prostovoljnega dela, kulture, razvoja podeželja, turizma, je podporni član v Prostovoljnem gasilskem

društvu Štore, v Združenju policistov Slovenije, Turističnem društvu Štore, v amaterskem gledališču, kjer je deloval tudi kot režiser in scenarist. Je član pevskih zasedb Komorni mešani zbor Celje, Oktet Lipa, LPZ Bojansko, PopSeSlish, ustanovitelj in vodja Mažoretne skupine MM Štore, organizator športne vadbe za otroke v OŠ od 1. do 4. razreda, član projektnih skupin razvoja slovenskega podeželja (v UO LAS) ter ustanovitelj Združenja policistov Slovenije, kjer je idejni oče projekta z naslovom »Kamp Modri medo«, t. j. prvi tovrstni kamp za otroke policistov v Evropi. Je tudi idejni oče Božičkove kavarne, ki na leto obdari okoli 2.000 otrok, in vodja projekta Policist vaš partner z idejo neformalnega povezovanja Policije z različnimi društvi in njihovimi člani na lokalnem in regionalnem nivoju. V lokalnem okolju je načrtoval kar nekaj projektov, namenjenih otrokom: vsakoletno pustovanje za otroke, noč čarovnic, Almini dnevi na Svetini – srečanje svetovnih popotnikov, božični dogodek v Laški vasi, kot prostovoljec je deloval kot organizator, ozvočevalec in povezovalac kulturnih prireditev ter likovnih razstav za otroke. Kot član srednjeveške skupine Celjani je sodeloval pri projektih zaščite in promocije kulturne dediščine, je soorganizator Policijske golažijade in drugih projektov v okviru Združenja policistov Slovenije. Sodeloval je tudi pri ustanovitvi Sindikata policistov Slovenije. Je prostovoljec v Zavodu 116, ki nudi pomoč pri iskanju pogrešanih otrok, kjer s svojim socialnim čutom pripomore k reševanju težkih trenutkov, ko gre za pogrešane otroke. Na kratko: Emil Kačičnik je policist, ki ruši stereotipe, saj je njegova angažiranost na področju prostovoljstva resnično širokega značaja.

PREJEMNICA PLAKETE: Ida KRIŽANEC

PREDLAGATELJ: Zveza društev upokojencev Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 12 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Ida Križanec se je upokojila leta 2005. Že pred upokojitvijo je bila občasno prostovoljka, vedno pa jo zanimalo veliko stvari in se je na različnih področjih tudi izobraževala: oskrba starejših, vključevanje brezposelnih v ponovno aktivacijo, samozaposlitev itd. Z upokojitvijo se je vključila v društvo upokojencev, kjer je najprej nudila administrativno pomoč in pomoč pri računalniškem opismenjevanju, leta 2008 pa je že postala društvena koordinatorica za program Starejši za starejše. Od takrat naprej je prostovoljka z veliko začetnico. Leta 2010 je prevzela funkcijo pokrajinske koordinatorice. Kot prvi pokrajinski koordinatorici ji je uspelo v program vključiti vsa društva upokojencev v njeni pokrajini. Navezala je stike z vsemi župani v pokrajini in jih z odličnim delom prostovoljcev prepričala, da je program Starejši za starejše pomemben za kakovost življenja starejših občanov. Poleg tega je prevzela tudi vlogo izobraževalke prostovoljcev v tem programu, v kar vloži zelo veliko truda. Pravzaprav samo sebe v celoti. Prostovoljci so nad njenimi kakovostnimi, zanimivimi in dosledno pripravljenimi izobraževanji navdušeni in v njih uživajo. Prostovoljka Ida Križanec z društvenimi koordinatorji in prostovoljci ne gradi le delovnega odnosa, pač pa predvsem osebni, prijateljski in zaupen odnos. Vsi vedo, da se nanjo lahko zanesejo tako ali drugače. Tisti, ki jo poznajo, jo vidijo kot zelo povezovalno in toplo osebo, ki je vedno pripravljena na sodelovanje, hkrati pa zna izraziti pozitivno kritiko in jasno povedati, kaj je dobro in kaj slabo. Posledično sta njeno delo in prizadevnost zelo cenjena.

PREJEMNIK PLAKETE: Miran MÜLLNER

PREDLAGATELJ: državni svetnik mag. Stevo Ščavničar

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 22 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Miran Müllner je svojo aktivno športno pot zapisal malemu nogometu oz. futsalu. Po končani tekmovalni karieri se je leta 1995 posvetil športnemu funkcionarskemu delu. Tri mandate je bil podpredsednik Medobčinske nogometne zveze Nova Gorica in član komisije za mali nogomet pri Nogometni zvezi Slovenije. Aktivno je deloval tudi v različnih funkcijah pri malo-nogometnem in nogometnem klubu Nogometnega društva Gorica. Od leta 2013 je predsednik Športne zveze Nova Gorica, kjer skupaj z ostalimi člani strokovnega sveta športa za vse pri Olimpijskem komiteju Slovenije ter drugimi športnimi funkcionarji iz lokalnega okolja vzpostavlja temelje za razvoj športa. Za prispevek k razvoju športa v Sloveniji mu je priznanje podelil tudi Olimpijski komitej Slovenije. Med svojo športno potjo kot funkcionar v različnih športnih društvih je vseskozi deloval kot prostovoljni športni delavec.

PREJEMNIK PLAKETE: Samo NOVAK

PREDLAGATELJ: Ribiška zveza Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 27 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Predlagani kandidat je v ribiški organizaciji član od leta 1990, prostovoljni predsednik Ribiške družine Bled pa je od 15. 2. 2008. V tem času je Ribiška družina Bled dosegla pomembne uspehe pri izvajanju naravovarstvenih nalog, posebej pri zaščiti habitatov domorodnih vrst rib pred gradbenimi posegi, kot tudi pri vzrejanju rib (jezerske postrvi, potočne postrvi, lipana in sulca) v lastni ribogojnici. Ribiška družina Bled je v času kandidatovega predsednikovanja zelo povečala ribiško turistično prepoznavnost Bleda in Save Bohinjke (izgradnja novih prenočitvenih kapacitet, posodobitev podajanja informacij tujim ribiškim gostom) s prilagajanjem na zahteve domačih in tujih ribiških gostov; ravno slednji se zaradi gostoljubnosti blejskih ribičev in varovanih voda radi vračajo. S tem Ribiška družina Bled pomembno prispeva k prihodku občine. Pod vodstvom Sama Novaka se je ponovno obudilo delovanje članske in mladinske reprezentance Ribiške družine Bled v kastingu – suhih ribiških disciplinah. Samo Novak je že drugi mandat tudi predsednik Častnega odbora etičnega kodeksa Ribiške zveze Slovenije, ki obravnava etični odnos ribičev do narave, voda in rib, ter aktivno volontersko sodeluje pri usposabljanjih športnikov – ribičev na ravni celotne države. Posebej močno pa se je v času njegovega vodenja okrepila dejavnost varovanja voda pred krivolovci, v sodelovanju z območno policijsko postajo, kjer je na leto obravnavanih kar 50 primerov kršiteljev. Prav primeri sodelovanja ribiških čuvajev Ribiške družine Bled s policisti so postali vzorčni primer tovrstnega sodelovanja in so bili obravnavani na skupnih posvetih vodstev policijskih uprav iz celotne Slovenije z vodstvi ribiško-čuvajskih služb vseh slovenskih ribiških družin. Samo Novak je hkrati tudi član sorodne lovske organizacije, kjer je kot prostovoljec posebej dejaven na področju lovskega upravljanja in varovanja divjadi.

PREJEMNIK PLAKETE: Jože OSTERMAN

PREDLAGATELJ: Zveza kulturnih društev Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 37 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Jože Osterman, diplomant primerjalne književnosti in magister politologije, je po končanem študiju začel delovati na kulturnem področju v domačem kulturnem društvu KUD Svoboda Črnuče, ki ga vodi še danes. Ljubezen do gledališča ga je sicer najprej vodila v SNG Dramo Ljubljana, a se je kasneje odločil za službo v tedanjih interesnih kulturnih skupnostih, hkrati pa je delal v ljubiteljski kulturi predvsem pri organizacijskih nalogah. Med 1981 in 1986 je bil neprofesionalni predsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije, tedaj najpomembnejše hrbtenice

kulturnega ljubiteljstva, nato je sodeloval pri preobrazbi organizacije v nevladno Zvezo kulturnih društev Slovenije, od 2000 do 2011 je vodil Zvezo kulturnih društev Ljubljana. Od 2006 je bil član predsedstva Zveze kulturnih društev Slovenije, ki ji je v obdobju med 2012 in 2017 tudi predsedoval. Danes je njen podpredsednik. Njegovi sodelavci in kolegi na kulturnem področju ga poznajo in cenijo kot dobrega operativca, ki je v domačem društvu in kraju znal bistveno poživiti krajevni kulturni utrip, pri delu v republiških asociacijah pa kot izvrstnega poznavalca kulturnega sistema, v katerem je ljubiteljska kultura tudi po njegovi zaslugi v marsičem okrepila svoj položaj.

PREJEMNICA PLAKETE: Cvijeta PAHLJINA

PREDLAGATELJ: Zveza slovenskih društev za telefonsko pomoč v duševni stiski

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 30 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Ko se je davnega leta 1982 mlada psihiatrinja Cvijeta Pahljina skupaj s svojimi kolegi iz psihiatrične bolnišnice Vojnik napotila na izobraževanje za svetovalce na telefonu za pomoč v stiski na Klinični center v Ljubljani, ni mogla vedeti, kako bodo zadeve potekale, a je verjela, da je njihova pot prava. Takrat so namreč na psihiatrični oddelek v Vojniku skoraj vsak dan sprejemali osebe, ki so poskusile narediti samomor. Slovenija je bila v svetovnem vrhu po številu samomorov – čez 600 letno, torej vsak dan eden do dva samomora. Situacija je bila nevzdržna in psihiatri in psihiatrični sodelavci so se odločili problematiko odločiti reševati prostovoljno, torej brezplačno. 7. julija 1986 so ustanovili Klic v duševni stiski Celje, ki je bil prvi tovrstni telefon v Sloveniji in je odprl pot prostovoljskemu delu in tudi laikom. Predsednica Klica v duševni stiski, ki se je pozneje preimenoval v Klic upanja Celje, je bila Cvijeta Pahljina, ki še vedno opravlja to funkcijo. Letos bo ta telefon praznoval svojo 30. obletnico ustanovitve. Že od začetka so bili zastavljeni jasni etični kriteriji in zahteve po izobraževanju v obliki uvajalnega seminarja ter trajnega izobraževanja v okvirju obveznih supervizij, letnih srečanj, delu na sebi. Leta 1990, ob proslavi pete obletnice Klica v duševni stiski Celje, se je začelo povezovanje tudi z vsemi ostalimi projekti telefonske pomoči v stiski, 1994 pa je bila ustanovljena Zveza slovenskih telefonov za pomoč v stiski, katere predsednica je bila vse do leta 2014 prav Cvijeta Pahljina. Zveza je bila 1994 v Jeruzalemu sprejeta med redne člane IFOTES (International Federation of Telephone Emergency Services), Cvijeta Pahljina pa je bila vsa ta leta delegatka Slovenije v njej. Ves čas predsedovanja Zvezi slovenskih telefonov za pomoč v stiski se je trudila, da bi delovali na podlagi etičnega Kodeksa IFOTES, pomagala pri ustanovitvi novih telefonov, kot so »Čriček« v Ormožu in Samarijan v Ljubljani, ter bila pobudnik letnih srečanj, namenjenih povezovanju med člani. Poleg družabnega dela je bilo vedno prisotno tudi izobraževanje, vedno je bila na razpolago za uvajalne seminarje po društvih, predavanja in supervizije ter za strokovno pomoč pri prejetih klicih oseb s težjimi psihičnimi motnjami. Bila je mentor pri številnih diplomskih nalogah ter pobudnica, da je zveza postala učna baza za različne psihoterapevtske smeri znotraj slovenske krovne zveze za psihoterapijo. Še posebej se je trudila prenašati dobre prakse iz tujine v Slovenijo (2008 sprejeta odločitev za sprejem mednarodne kratke telefonske številke za pomoč v stiski 116 123) in za sodelovanje s Telekomom, pristojnimi ministrstvi, lokalnimi skupnostmi, zdravstveno službo na terenu, centri za socialno delo, šolami in ostalimi deležniki. Med posebne dosežke med njenim predsedovanjem šteje organizacija mednarodnega kongresa IFOTES, ki ga je zveza pod njenim vodstvom organizirala leta 2003 v Ljubljani in ki se ga je udeležilo 600 prostovoljcev z vsega sveta. Cvijeta Pahljina vseskozi

poudarja prepričanje, da se mora sleherni med nami truditi biti čim boljši človek, saj na ta način najboljše spreminja svet in najlažje pomaga drugim.

PREJEMNIK PLAKETE: Branko RECEK

PREDLAGATELJ: Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 30 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Branko Recek je s svojim dolgoletnim prostovoljnim delom pustil neizbrisen pečat v razvoju društvenega športa v Sloveniji, predvsem v Pomurju. Po zaključku svoje aktivne športne kariere nogometaša v lokalnih klubih (NK Čarda, NK Vrelec, NK Mura in domačem klub NK Tešanovci) je z delom nadaljeval v športnih društvih, bil je tudi pobudnik in organizator mnogokaterih športno-rekreativnih projektov, ki se odvijajo v pomurski regiji (Pomurje teče in hodi, Rekreativni kolesarski maratoni, pohodi, Prekmurski mali maraton ...), bil je tudi pobudnik in ustanovitelj Občinske športne zveze Moravske Toplice, katere predsednik je že peti mandat. Pet štiri-letnih mandatov je deloval tudi v organih Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez in pomembno prispeval k njegovi uspešnosti pri uveljavljanju športa za vse civilne društvene športne organiziranosti v Sloveniji. S svojim prostovoljnim delom v športu je prispeval tudi k povezovanju Porabskih Slovencev z matično državo.

PREJEMNICA PLAKETE: Majda SLAPAR

PREDLAGATELJ: državni svetnik Tomaž Horvat, mag. prava

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 22 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Majda Slapar je ozdravljena bolnica po preboleli akutni mieloični levkemiji in presaditvi kostnega mozga leta 1986 v Londonu. Je soustanoviteljica Društva bolnikov s krvnimi boleznimi Slovenije leta 1995. Prvih dvanajst let je opravljala delo tajnice in podpredsednice, zadnjih deset let pa je predsednica društva. Njeno osnovno vodilo je pomoč bolnikom, ki so zboleli za eno izmed krvnih bolezni, kar je bil tudi povod za ustanovitev društva. Na osnovi njenih lastnih izkušenj in izredne empatije do bolnikov je društvo začelo izvajati številne programe, ki bolnikom nudijo pomoč pri soočanju z boleznijo in premagovanju dolgotrajnega zdravljenja. Društvo je v času njenega vodenja postalo prepoznavno tako doma kot v tujini. S številnimi publikacijami in organizacijo dogodkov s predavanji o krvnih boleznih, bolniki kot njihovi svojci pridobijo številne informacije o novostih s področja zdravljenja in rehabilitacije po bolezni. Je pobudnica izvajanja programa Bolnik-bolniku, psihološka pomoč in podpora, ki se že deseto leto izvaja na Kliničnem oddelku za hematologijo UKC Ljubljana enkrat tedensko tekom celega leta. Program se je v letu 2016 začel izvajati tudi v Splošni bolnišnici Novo mesto in UKC Maribor. Aktivno je sodelovala pri urejanju neprimernih prostorskih razmer na Kliničnem oddelku za hematologijo UKC Ljubljana in leta 2012 prejela priznanje Združenja hematologov Slovenije za prizadevanje za izboljšanje zdravljenja bolnikov s krvnimi boleznimi.

PREJEMNIK PLAKETE: Rajko SLOKAR

PREDLAGATELJ: Planinska zveza Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 47 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Rajko Slokar je bil predsednik Smučarskega kluba Nova Gorica v zgodnjih 70-ih letih. Bil je član UO Doma na Lazni, last ŠZ Nova Gorica. Osem let je sodeloval pri vzdrževanju smučarskih naprav, sodeloval pri širitvi smučišča na Lokvah in Laznah.

Od leta 1946 je član Planinske zveze Slovenije. V Planinskem društvu Nova Gorica je bil osem let predsednik društva in nekaj let podpredsednik. Deloval je v gospodarskem odboru, pomagal je pri gradnji planinskega doma pri Krnskih jezerih. Deloval je v upravnem in nadzornem odboru društva. 26 let je aktiven registriran planinski vodnik. Kot vodja izletov je deloval že pred tem. Je izjemen organizator, saj popolnoma samostojno organizira večdnevne planinske izlete v tuja gorstva. Po njegovi zaslugi že več kot 25 let avtobus planincev spoznava gorstva vse Evrope. Z njim so številni člani videli in spoznali gorovja Grčije, štirikrat Korzike, Romunije, Češke, Slovaške, Nemčije, Avstrije, Francije, Španije, Italije, Sardinije, Sicilije in še vedno je aktiven. Bil je glavni urednik pri vseh društvenih publikacijah. Je nosilec vseh društvenih priznanj in priznanj Planinske zveze Slovenije. Prejel je tudi občinsko priznanje Športne zveze. Letos je postal častni član PD Nova Gorica. Trenutno deluje v Društvu prijateljstva Slovenije in Azerbajdžana, je pobudnik pohoda po poti azerbajdžanskega heroja Mehdiya Husejnzade – Mihajla. Poleg tega je tajnik v goriškem literarnem klubu.

PREJEMNICA PLAKETE: Majda STRUC

PREDLAGATELJ: Zveza prijateljev mladine Slovenije

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 40 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Majda Struc je bila rojena v Mariboru. Diplomirala je na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo Univerze v Ljubljani. Kot novinarka se je leta 1975 zaposlila v časopisni hiši Delo, od leta 1980 je bila članica predsedstva Mestne konference SZDL Maribor, opravljala je funkcijo predsednice Skupnosti otroškega varstva občine Rotovž. Od leta 2000 do 2004 je bila glavna in odgovorna urednica Večera. Med 2004 in 2011 je opravljala delo generalne sekretarke Zveze prijateljev mladine Slovenije. Zaradi svojega neumornega dela v dobro otrok, mladostnikov in družin je bila prepoznana kot dobitnica različnih priznanj in zahval, med drugim je prejemnica Zlatega znaka Zveze prijateljev mladine Slovenije, dobila je najvišje priznanje Mesta Maribor – Zlati grb, prav tako je dobitnica pečata mesta Maribor in prvega podeljenega zlatnika za prostovoljstvo Slovenske filantropije. Za svoje novinarsko delo je bila nagrajena z najvišjim stanovskim priznanjem in nagrado Društva novinarjev Slovenije – Bratstvo resnice za izstopajoče novinarske prispevke. Je častna članica Zveze prijateljev mladine Slovenije in od leta 2014 predsednica Društva prijateljev mladine Maribor. Zvezi prijateljev mladine Maribor je prostovoljno predsedovala 23 let, več kot 20 let je bila članica predsedstva oz. upravnega odbora Zveze prijateljev mladine Slovenije in osem let podpredsednica. Tudi po letu 2011 je Majda Struc, kljub temu da se je uradno že upokojila, svoje delo namenila nevladnemu sektorju, humanitarnemu delu in pravicam otrok. Že drugi mandat je predsednica Sveta CNVOS in koordinatorka projekta Varuha človekovih pravic Republike Slovenije »Zagovornik, glas otroka« za Maribor.

PREJEMNICA PLAKETE: Aleksandra ŠEGA

PREDLAGATELJ: državni svetnik Miloš Pohole

ŠT. LET DEJAVNEGA PROSTOVOLJNEGA DELA: 40 let

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

Aleksandra Šega je že drugi mandat aktivna predsednica Rdečega križa Slovenije - Območnega združenja Cerknica, Loška dolina, Bloke. Pred tem je bila v tej humanitarni organizaciji vrsto let tudi članica izvršnega odbora, še posebej pa je njeno humanitarno delo odmevno in prepoznavno v Krajevni organizaciji Rdečega križa Grahovo. V organizaciji Rdečega križa Slovenije tako deluje že več kot 40 let. S

svojim bogatim znanjem je v tem času pomembno prispevala k razvoju in uresničevanju številnih programov. Kot strokovnjakinja s področja socialnega dela podrobno pozna številne družine in njihove socialne razmere v vseh treh občinah tako v Cerknici kot tudi v Loški dolini in na Blokah. S svojimi bogatimi izkušnjami in strokovnim znanjem pripomore k boljšim odločitvam in ustrežnejšim rešitvam za pomoč družinam in posameznikom. Njeno delo je uspešno in učinkovito, saj večino svojega prostega časa namenja dobrodelnosti in humanitarni dejavnosti, ki je izražena kot pomoč sosedom, krajanom ter starejšim in otrokom. Njeno delo pa ni prepoznavno zgolj v organizaciji Rdečega križa Cerknica, temveč tudi v okviru Društva Zimzelen, kjer že več kot 15 let prostovoljno vodi skupino starih za samopomoč. Aktivna je tudi v Društvu Sožitje ter ena od glavnih pobudnikov ustanovitve Društva diabetikov Cerknica, v katerem je bila več let aktivna članica tako, da je zaslužna tudi zato, da je to društvo zaživelo in postalo samostojno. Prav tako je bila pobudnica ustanovitve Medobčinskega društva invalidov Cerknica, kjer je prav tako aktivno sodelovala pri uresničevanju društvenih ciljev in programov. V Društvu upokojencev Cerknica je kot članica izvršnega odbora že vrsto let zadolžena za področje socialnega dela. Aleksandra Šega je na občinskem nivoju nepogrešljiva oseba, saj je marsikatera težava rešena z njeno prizadevnostjo in nesebično pomočjo. Njeno ustvarjalno pot na področju humanitarnih organizacij in njen bogat doprinos k njihovem ustanavljanju, razvoju in delu izredno cenijo tudi njeni kolegi z Rdečega križa.

Mitja Bervar, mag. manag., l.r.